

Roeping

Ik ga zitten op een stoel
die nog warm is
van uw man.

Voor hij terugkomt met oploscappuccino
uit een apparaat
speelt hij verstoppertje
en tikkertje met een zuster.
Zegt u.

U zegt: We schieten vaak klakkeloos tekort.
We zwijgen op momenten
dat we moeten schreeuwen:
Zwijg.

U zegt: uiteindelijk wil ik onbekende mensen
zonder huisadres omarmen
(ze hebben het zo nodig).
Kroelen in vochtige oksels
(door de stof heen).
Bijten in flaporen, likken
aan dofglanzende schedels, een hazenlip.
En mijn vingers laten schrijven tot ik alle grip verlies.

Eric de Rooij

